

¹Ein gülden Kleinod Davids, vorzusingen, daß er nicht umkäme. Seid ihr denn stumm, daß ihr nicht reden wollt, was recht ist, und richten, was gleich ist, ihr Menschenkinder?²Ja, mutwillig tut ihr Unrecht im Lande und gehet stracks durch, mit euren Händen zu freveln.³Die Gottlosen sind verkehrt von Mutterschoß an; die Lügner irren von Mutterleib an.⁴Ihr Wüten ist gleichwie das Wüten einer Schlange, wie die taube Otter, die ihr Ohr zustopft,⁵daß sie nicht höre die Stimme des Zauberers, des Beschwörers, der wohl beschwören kann.⁶Gott, zerbrich ihre Zähne in ihrem Maul; zerstoße, HERR, das Gebiß der jungen Löwen!⁷Sie werden zergehen wie Wasser, das dahinfließt. Sie zielen mit ihren Pfeilen; aber dieselben zerbrechen.⁸Sie vergehen wie die Schnecke verschmachtet; wie eine unzeitige Geburt eines Weibes sehen sie die Sonne nicht.⁹Ehe eure Dornen reif werden am Dornstrauch, wird sie ein Zorn so frisch wegreißen.¹⁰Der Gerechte wird sich freuen, wenn er solche Rache sieht, und wird seine Füße baden in des Gottlosen Blut,¹¹daß die Leute werden sagen: Der Gerechte wird ja seiner Frucht genießen; es ist ja noch Gott Richter auf Erden.

لِإِمَامِ الْمُحَنَّنِينَ. عَلَى لَا نُهْلِكُ. لِدَاوُدَ. مَدَهَبَةٌ.
¹أَحَقًّا بِالْحَقِّ الْآخَرِينَ تَتَكَلَّمُونَ، بِالْمُسْتَقِيمَاتِ تَقْضُونَ، يَا بَنِي آدَمَ؟ بَلْ بِالْقَلْبِ تَعْمَلُونَ سُورًا فِي الْأَرْضِ، طَلَمَ أَيْدِيكُمْ تَزْنُونَ. ³زَاعَ الْأَسْرَارِ مِنَ الرَّحِمِ، ضَلُّوا مِنَ الْبَطْنِ مُتَكَلِّمِينَ كَذِبًا. ⁴لَهُمْ حُمَةٌ مِثْلُ حُمَةِ الْحَيَّةِ، مِثْلُ الصِّلِّ الْأَصَمِّ يَسُدُّ أُذُنَهُ، ⁵الَّذِي لَا يَسْتَمِعُ إِلَى صَوْتِ الْخَوَاةِ الرَّاقِينَ، رَفَى حَكِيمٍ.
⁶اللَّهُمَّ، كَسَّرَ أَسْنَانَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ. اهْتَشِمَ أَضْرَاسَ الْأَسْبَالِ، يَا رَبِّ. ⁷لِيَذُوبُوا كَالْمَاءِ، لِيَذْهَبُوا. إِذَا قَوَّحَ سِهَامُهُ فَلَتَنَبْ. ⁸كَمَا يَذُوبُ الْخَلَزُونُ مَاشِيًا، مِثْلُ سِقْطِ الْمَرَاةِ لَا يُعَايِنُوا الشَّمْسَ. ⁹قَبْلَ أَنْ تَشْعَرَ فُذُورُكُمْ بِالشُّوْكِ نِيئًا أَوْ مَحْزُوفًا يَجْزِفُهُمْ. ¹⁰يَفْرَحُ الصَّدِيقُ إِذَا رَأَى التَّقَمَّةَ، يَغْسِلُ خُطَوَاتِهِ بِدَمِ الشَّرِيرِ. ¹¹وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ: إِنَّ لِلصَّدِيقِ ثَمَرًا، إِنَّهُ يُوَجِّدُ إِلَهَ قَاضٍ فِي الْأَرْضِ.